

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobce: **M. M.**, narozený dne X
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. 6. 2025, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou postoupenou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 4. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl podle § 7 a v souladu s § 4 odst. 1 a násl. zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) tak, že příspěvek na péči se bude žalobci poskytovat ve výši 880 Kč měsíčně od prosince 2024.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že došlo k nesprávnému posouzení jeho zdravotního stavu, nebyly vzaty v potaz všechny relevantní lékařské zprávy, záznam ze sociálního šetření neodpovídá skutečnému rozsahu jeho závislosti, poukazoval na svůj nedobrý zdravotní stav.
4. Uvedl, že lhůtu pro podání odvolání nedodržel právě z důvodu jeho zdravotního stavu, odvolání podal později, neboť nebyl schopen tak učinit dříve.
5. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí obsahovalo řádné poučení o možnosti podat odvolání do 15 dnů, tato lhůta marně uplynula dne 15. 5. 2025 a rozhodnutí nabylo dne 16. 5. 2025 právní moci, odvolání bylo podáno až po lhůtě dne 28. 5. 2025.
7. Poukázal na možnost prominutí zmeškání úkonu dle § 41 odst. 2 správního řádu, ze spisové dokumentace však nebylo zjištěno, že by žalobce požádal správní orgán o prominutí zmeškání úkonu, a že by tvrdil a prokázal, že mu bránily závažné důvody podat odvolání včas. Žalovaný proto zamítl odvolání jako opožděné.
8. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 30. 12. 2024 žádost o příspěvek na péči. Dne 13. 1. 2025 proběhlo u žalobce sociální šetření. Podle posudku ze dne 21. 3. 2025 žalobce nezvládá základní životní potřeby mobilita, tělesná hygiena a péče o domácnost, trpí roztroušenou sklerózou a chronickým VAS.
10. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 16. 4. 2025 byl žalobci přiznán příspěvek na péči od prosince 2024 ve výši 880 Kč, a to pro nezvládání základních životních potřeb mobilita, tělesná hygiena a péče o domácnost. Žalobci bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 30. 4. 2025, kdy si jej osobně převzal.
11. Podle protokolu ze dne 28. 5. 2025 se žalobce dostavil ke správnímu orgánu s tím, že si přeje podat odvolání, prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručeno dne 30. 4. 2025, žalobce s ním nesouhlasí, je srozuměn s tím, že lhůta pro podání odvolání byla do 15. 5. 2025 a že odvolání podává po stanovené lhůtě, ale odvolání nebylo podané včas z důvodu jeho špatného zdravotního stavu, k tomu přikládá posudek o invaliditě a potvrzení o trvalé invaliditě. Ve spise je založeno potvrzení o trvalé invaliditě ze dne 17. 4. 2025, dle kterého je žalobce invalidní ve třetím stupni, a to trvale. Dále je tam založen posudek o invaliditě ze dne 13. 5. 2025, dle kterého žalobce trpí roztroušenou sklerózou, je invalidní ve třetím stupni od 17. 4. 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

12. Zároveň žalobce dne 28. 5. 2025 podal ke správnímu orgánu I. stupně odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, kde poukazuje na svůj nepříznivý zdravotní stav a žádá uznání více nezvládaných životních potřeb.
13. Napadeným rozhodnutím ze dne 5. 6. 2025 žalovaný zamítl odvolání žalobce pro jeho opožděnost ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu. Vyšel z toho, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 30. 4. 2025, obsahovalo poučení o možnosti podání odvolání do 15 dnů od doručení, odvolání bylo podáno dne 28. 5. 2025. Poukázal na ust. § 72 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu, zákonná 15-denní lhůta pro podání odvolání uplynula dne 15. 5. 2025, rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 5. 2025. Odvolání podané dne 28. 5. 2025 je po lhůtě a podle § 92 odst. 1 jej jako opožděné odmítl.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s.ř.s.“), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť postupoval podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s.
16. Podle § 37 odst. 1 správního řádu *podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.*
17. Podle § 41 odst. 2 správního řádu *požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.*
18. Podle § 41 odst. 6 správního řádu *o prominutí zmeškání úkonu rozhoduje usnesením správní orgán, který v době požádání o prominutí zmeškání úkonu vede řízení. V případě, že správní orgán promine zmeškaný úkon, doplní řízení ve smyslu úkonu, jehož zmeškání bylo prominuto.*
19. Podle § 41 odst. 7 správního řádu *usnesení, kterým správní orgán zmeškání úkonu nepromine, se oznamuje pouze podateli.*
20. Podle § 83 odst. 1 správního řádu *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.*
21. V daném případě je nesporné, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 30. 4. 2025, zákonná lhůta pro podání odvolání uplynula dne 15. 5. 2025, žalobce v této lhůtě odvolání nepodal. Odvolání podal až dne 28. 5. 2025, kdy jej osobně podal u správního orgánu I. stupně, odvolání je tedy opožděné.
22. Nelze však souhlasit s tím, jak žalovaný posoudil s tím související prohlášení žalobce, které spolu s podáním odvolání dne 28. 5. 2025 učinil do protokolu, jak je patrné ze správního spisu. Žalobce totiž u správního orgánu I. stupně do protokolu uvedl, že si uvědomuje opožděnost odvolání, nicméně s ohledem na svůj zdravotní stav odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

nemohl podat včas, k tomu doložil potvrzení o trvající invaliditě a posudek ze dne 13. 5. 2025, dle kterého je žalobce od 17. 4. 2025 invalidní ve třetím stupni invalidity.

23. Z toho je patrné, že žalobce uvedl překážku, která mu bránila odvolání podat včas, k tomu připojil určité důkazy a s tím spojil zmeškaný úkon, tedy odvolání. Úmysl žalobce zjevně směřoval k prokázání závažných omluvitelných důvodů, pro které nemohl odvolání podat v zákonné lhůtě. Takové jednání žalobce je dle jeho obsahu třeba posoudit jako žádost o prominutí zmeškání úkonu dle § 41 odst. 2 správního řádu, byť jej takto žalobce formálně nenazval.
24. Z protokolu o podání odvolání rovněž neplyne, že by byl žalobce správním orgánem vůbec poučen o institutu žádosti o prominutí zmeškání úkonu, byť je povinností správního orgánu umožnit dotčeným osobám uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy a poskytovat jim poučení.
25. Soud tak shledal, že správní orgány pochybily, pokud úkon žalobce neposoudily dle jeho obsahu jako žádost o prominutí zmeškání lhůty a pokud o žádosti žalobce o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu vůbec nerozhodly a nijak se touto žádostí nezabývaly. Ze shora citovaných ustanovení správního řádu (zejména § 41 odst. 6 a 7) je přitom třeba dovodit, že o této žádosti správní orgán rozhodne vždy, i pokud jí nehodlá vyhovět. Pro úplnost soud konstatuje, že žalovaný s touto žádostí nijak nevypořádal ani v napadeném rozhodnutí. Soud má tak za to, že popsaná vada řízení je takovou vadou, která způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, které je v důsledku toho i nepřezkoumatelné.
26. Vzhledem k tomu, že v napadeném rozhodnutí se žalovaný zabýval pouze opožděností podaného odvolání, tedy otázkou procesní, a vůbec se nezabýval věcí samou, tedy přezkoumáním zdravotního stavu žalobce, nemůže se ani soud k těmto námitkám žalobce vyjádřit. Soud mohl přezkoumat výlučně otázky procesní, které byly předmětem napadeného rozhodnutí.
27. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s. zrušil. V souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. soud zároveň vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
28. V dalším řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), bude nezbytné, aby se správní orgány zabývaly návrhem žalobce na prominutí zmeškání lhůty učiněným dne 28. 5. 2025 a k tomu příloženými podklady. Bude třeba posoudit, zda návrh splňuje všechny nezbytné náležitosti, případně vyzvat žalobce k jejich doplnění. Následně bude nezbytné o tomto návrhu rozhodnout usnesením.
29. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl v řízení úspěšný, ale žádné náklady mu nevznikly.
30. Soud o žalobě rozhodl přednostně, neboť k tomu shledal závažné důvody. Žalobce o přednostní projednání požádal s ohledem na svůj vážný zdravotní stav a z něj vyplývající závažnou sociální situaci, která se bez potřebné míry příspěvku na péči dále zhoršuje, jeho každodenní život je zásadně omezen a závislý na pomoci jiné osoby. Zároveň je součástí spisu posudek ve věci invalidního důchodu, dle kterého je žalobce od 17. 4. 2025 uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně pro roztroušenou sklerózu.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. srpna 2025

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.